

Grozdje pa so zdaj Makarij in bratje skupaj zobali. Na tem grozdu, reče Makarij, se je razodelo, kako da se bratje med seboj ljubijo in vsakemu se mora zdaj ena sama jagoda slajša zdeti, kakor če bi bil poprej ves grozd sam obral.

Marija — Šmarnica.

Sonet.

Prišla si zopet, pomlad rajsko mila,
 Pomlájeno je vse in oživélo:
 Pozdravlja ptičev — pevcev te krdelo,
 V cvetičja kras te zemlja je ovila.

V zelenem logu šmarnica priklila
 Iz tal vesela je; nje cvetje belo*
 Po tebi, pomlad, je zahrepenelo,
 Ti si lepoto mu in vonj vzbudila!

Pozdravljen bodi, majnik, mesec sveti!
 Po tebi mi je duša zaželela:
 „Marijo — Šmarnico zrem v zornem cveti!“

O, da Slovincem srca bi vskipela,
 Da bi čez hrib in plan glasili vneti:
 „Marijina — Slovencev je dežela!“ Omanov.

Opomin.

Glej, mravlja poleti
 Prav urno hiti,
 Da v zimi brezskrbno
 In dobro živi.

Čebela poišče
 Si sleherni cvet;
 Za zimo nabira
 Presladki si med.

Posnemaj čebelo
 In mravljo še ti;
 Oskrbi v mladosti
 Za stare se dni!

Oj zlati nauki
 Zaklad so za te;
 Le skrbno jih išči
 In shrani v srce!

J. Krek.